

Het Mandingue volk

In de 13^e en 14^e eeuw na Chr. vormden honderden stammen zoals de Malinkes, de Sounous, de Bambaras e.v.a. het Mandingue volk.

Het Mandingue volk beheerste in die periode bijna geheel West-Afrika, ten zuiden van de Sahara. Het gebied omvatte delen van Mali, Guinee, Burkina Faso, Ivoorkust, Senegal, Gambia en Sierra Leone.

Van hieruit verspreidde de Mandingues hun cultuur waaronder het gebruik van djembé.

De djembé ritmes worden vanuit de traditie gebruikt bij feestelijke en ceremoniële aangelegenheden.

Bij deze aangelegenheden wordt de djembé vergezeld door dans en zang.

De zang wordt hierbij uitgedragen door een griot.

Een griot is te vergelijken met een troubadour of minstreel die d.m.v. zang, liederen en verhalen culturele aspecten overlevert.

Op deze wijze werd de geschiedenis van Mandingues in stand gehouden.

De dansers symboliseren, met name de groepsdans, de inhoud van de verhalen en liederen.

De djembé trommelaars begeleiden het geheel met hun ritmes.

Hierbij vloeien zand, dans en ritme voortdurend door elkaar heen.

De djembé

De djembé wordt met de hand bespeeld en is gemaakt uit één stuk hout.

De trommel heeft een vaasachtige vorm die bestaat uit een kelk met daaronder een pijp.

De djembé is gemiddeld 60 cm hoog en 32,5 cm in doorsnede.

De bovenkant is voorzien van een geitenvel waarvan de haren zijn verwijderd.

Het vel wordt op spanning gezet door een touw-ring systeem.

De djembé kent drie basistonen:

> een diepe bas

> een heldere open toon

> een hoge slap